

državnega tožilstva v Celju z dne 6. 7. 2012 in preiskovalnega sodnika z dne 9. 7. 2012 ter so se izvajali do odvzema prostosti obdolžencu in s katerimi sodišče prve stopnje utemeljuje zaključke o ravnanju obdolžanca, ki je časovno sledilo tistem, ki je zajeto z opisom kažnivega dejanja v izreku sodbe.

16. Sodišče prve stopnje v obrazložitvi šodbe podrobno navaja vsebino s prikritimi preiskovalnimi ukrepi pridobljenih dokazov, podaja oceno njihove zakonitosti, glede njihove dokazne vrednosti pa se določno ne izjasni oziroma so razlogi sodbe s tem v zvezi popolnoma nejasni. Verjetno je to pripisati dejству, da ta čas in ravnanje obdolžanca v njem, torej dogajanje od 4. 7. 2012 do 12. 7. 2012, ni zajeto z obtožbo, čeprav je glede na v tem času pridobljene dokaze po oceni prvostopnega sodišča obdolženec še naprej deloval v smeri pridobitve s kaznivim dejanjem zanj pričakovane protipravne premoženske koristi in je to njegovo delovanje tudi razultiralo z izročitvijo zneska 50.000,00 EUR obdolžencu s strani tajnega delavca policije dne 12. 7. 2012 na Trojanah, posledično temu pa z odvzemom prostosti obdolžanca istega dne. Sodišče prve stopnje potem, ko v obrazložitev sodbe obširno povzame vsebino dokazov, pridobljenih v navedenem časovnem obdobju, v zvezi z njimi poda zaključek, da za samo ugotovitev, ali je obdolženi storil kaznivo dejanje poskusa izsiljevanja, ti dokazi niti niso pomembni. To je razvidno iz razlogov izpodbijane sodbe, kjer navaja, da ni toliko pomembno, da je na podlagi odredb pristojnega tožilca in preiskovalnega sodnika v zadevo v času po 4. 7. 2012, torej po dnevnu, ko je zoper obdolžanca že bila podana kazenska ovadba, bil vključen tajni delavec policije, ki je 12. 7. 2012 obdolžencu izročil 50.000,00 EUR gotovine, ker so zakonski znaki očitanega kaznivega dejanja bili izpolnjeni že, ko sta skupaj z dejanje naznanila tožilstvu, zaradi česar obdolžencu dejanja ni uspelo dokončati (točka 187 obrazložitve). V nadaljevanju (točka 188 obrazložitve) pa navaja, da je obdolženec znake očitanega kaznivega dejanja storil že s tem, ko je stopil v kontakt s in zamenzo za neobjavo spornih dokumentov zahteval poslovno sodelovanje in ko je v odvetniški pisarni izrazil svoje zahteve.
17. Sodišče prve stopnje torej v obrazložitvi sodbe navaja različna ravnanja obdolžanca, s katerimi naj bi „že“ izvršil očitan poskus kaznivega dejanja, kar že samo po sebi kaže na nejasnost razlogov o odločilnih dejstvih, v točkah 193 in 194 obrazložitve sodbe pa podaja še dokazno oceno ravnanja obdolžanca po 4. 7. 2012 in sicer tistega z dne 10. 7. 2012 (točka 193), ko se je obdolženec prvič sestal s tajnjim delavcem policije, pri čemer povzema vsebino obdolženčevih izjav tega dne, ki ga obremenjujejo in z dne 12. 7. 2012 (točka 194), ko je prišlo do realizacije dela zahtev obdolžanca z izročitvijo zneska 50.000,00 EUR obdolžencu s strani tajnega delavca policije. V navedenem sodišče prve stopnje vidi izpolnitev